773/07

Den 4. juni 2007 blev i sag nr. 69.926:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Europæiske Rejseforsikring A/S
Frederiksberg Alle 3
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet erhvervsrejseforsikring for korttidsrejser i Europæiske Rejseforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af bagage.

Selskabet har ved sin advokat afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Subsidiært har selskabets advokat anført, at klageren ved sin adfærd har handlet groft uagtsomt, jf. forsikringsaftalelovens § 18.

Klageren er tidligere ansat i det indklagede selskab. Han opsagde sin stilling ultimo april 2006. Som følge af sin ansættelse var klageren og hans kæreste omfattet af en personaleforsikring med et dækningsmaksimum på 10.000 kr. ved private rejser. I marts 2006 tegnede klageren erhvervsrejseforsikring for korttidsrejser med dækning for weekenden 24-26/3 2006. Ifølge selskabets advokat er den afgørende dækning i forhold til klagerens personaleforsikring en udvidet bagagedækning på 30.000 kr. pr. person. Om klagerens tegning af forsikringen anfører selskabets advokat i skrivelse af 13/10 2006 til nævnet bl.a.:

> "Det fremhæves, at klager selv tegnede forsikringen til sig selv via sin adgang til selskabets salgssystem og således ikke anmodede en kollega om bistand. Dette er i sig selv særdeles usædvanligt. Endnu mere usædvanligt er det dog, at klager over-

hovedet tegnede forsikringen (produktnr. 059). Selskabet sælger eller tilbyder nemlig normalt ikke erhvervsrejseforsikringer (korttidsforsikringer) til privatrejsende. Dette produkt sælges kun ved særlig begæring fra kunden."

Den 13/5 2006 anmeldte klageren, at han og hans kæreste under weekendturen den 24 - 26/3 2006 til Sverige havde fået stjålet bagage til en værdi af ca. 40.000 kr., heriblandt iPod, to bærbare pc'er og kamera. I anmeldelsen havde klageren beskrevet tyveriet således:

"Vi skulle op til et privat hygge Netspille-arrangement, da vi var kommet for sent til bussen, ville jeg at vi tomlede derop i stedet! Og vi fik et lift af en udlandssvensker i en sort Volvo St. Mellem Helsingborg og Åstorp 'var der problemer med bilen' (den hoppede/rykkede frem/tilbage). Han stoppede og sagde at vi kunne skubbe den i gang, vi gik ud af bilen og skubbede. Den startede og han kørte ræs væk."

Det fremgår af sagen, at tyveriet ligeledes blev anmeldt til politiet i Sverige.

Om det videre forløb anfører selskabets advokat i skrivelse af 13/10 2006 til nævnet:

"Efter anmeldelsen blev sagen ultimo maj 2006 ekspederet hos selskabets skadeafdeling, der indledningsvis blot betragtede sagen som en ekspeditionssag - særligt da der var tale om en tidligere medarbejder - og erstatningsbeløbet på kr. 39.804 blev færdigekspederet til overførsel til klager.

Umiddelbart før udbetalingen skulle finde sted, blev skadeafdelingen bekendt med ovennævnte omstændigheder i relation til salget af forsikringen, og at man internt hos selskabet intet havde hørt fra klager om det hævdede tyveri, før klagers fratræden. Ligeledes gav selve den beskrevne metode for det hævdede tyveri anledning til intern betydelig undren hos medarbejdere hos selskabet, da den angiveligt af tyven anvendte metode med at simulere motorproblemer for herefter at køre fra sine 'gæster' næsten har karakter af en vandrehistorie hos selskabet, der som bekendt behandler tusindvis af rejseforsikringsskader om året. Det er selskabets opfattelse, at klager helt oplagt må have hørt om fremgangsmåde under sin ansættelse hos selskabet.

På denne baggrund rettede selskabets konsulent den 7. juni 2006 telefonisk kontakt til klager, der befandt sig på Vestgrønland som rejseleder.
...
Da klager blev foreholdt at fremgangsmåden for tyveriet var almindelig kendt fra Sydeuropa og Østen, angav klager, at han ikke tidligere - heller ikke gennem sit arbejde hos selskabet - var stødt på lignende tilfælde, hvorfor han slet ikke havde dette i tankerne. Klager måtte dog medgive, at han efterfølgende havde hørt om lignende tilfælde fra skadesanmeldelser.

3. 69.926

Foreholdt, at klager tidligere (i juni 2004) havde anmeldt et tasketyveri fra Kuala Lumpur, Malaysia, af genstande, der var nærmest identiske med genstandene i nærværende sag og på en måde, som ligeledes er særdeles kendt hos selskabet, afviste klager også, at han kendte til denne metode fra sit arbejde hos selskabet.

Særligt i relation til tegning af forsikring oplyste klager, at han ikke ønskede at tegne indboforsikring, idet han rejste meget og syntes, at dette var for dyrt. Imidlertid besluttede han sig for at tegne forsikring hos selskabet i de 3 dage for at sikre sig, hvis han skulle komme ud for et uheld, hvilket også har vist sig at være tilfældet."

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at udbetale erstatning for den mistede bagage.

Selskabet har ved sin advokat fastholdt, at selskabet ikke finder det godtgjort, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed som anmeldt. Til støtte herfor anfører advokaten i skrivelse af 13/10 2006 til nævnet bl.a.:

- At det er højst bemærkelsesværdigt, at klageren selv valgte at tegne en erhvervsforsikring med udvidet bagagedækning for en tre dages tur til Sverige.
- At klageren valgte at tegne dette usædvanlige forsikringsprodukt til trods for, at han - med fast adresse i Danmark - ikke havde fundet behov for at tegne en indboforsikring.
- At klageren - trods sin ansættelse i et forsikringsselskab - undlod at anmelde tyveriet umiddelbart efter det angiveligt havde fundet sted.
- At klageren to gange på to år i forbindelse med rejser har anmeldt tyverier af næsten identiske genstande.
- At begge tyverimetoder er så velkendte, at de næsten har karakter af "vandrehistorier" i det indklagede selskab, hvorfor selskabet finder det udelukket, at klageren ikke har været bekendt med disse metoder.
- At det er usandsynligt, at en bus i retning af klagerens bestemmelsessted skulle være afgået ved klagerens ankomst til færgeterminalen i Helsingborg midt på en fredag eftermiddag.
- At det er usandsynligt, at klageren uden videre skulle have sat sig ind i bilen hos en ukendt mand af anden etnisk herkomst og i den forbindelse lægge værdigenstande for langt over 40.000 kr. i bilens bagagerum uden at sikre sig førerens navn og/eller bilens nummerplade.

- At det er usandsynligt, at klageren eller hans kæreste ikke registrerede bilens nummerplade, da de stod bagved den og så den køre bort med al deres bagage bagi.
- At klagerens adfærd - særligt når henset til hans kundskaber fra sin ansættelse hos selskabet - indebar en så indlysende fare for den indtrådte skade, at der er udvist grov uagtsomhed, jf. forsikringsaftalelovens § 18.

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 29/11 2006 bl.a.:

- At han rejser meget (10-12 gange årligt) og i den forbindelse altid forsikrer sig, når han medbringer værdier.
- At den tillægsdækning, som han valgte at tegne i forbindelse med sin weekendtur, er helt sædvanlig, især når dækningsmaksimum på ens eksisterende forsikring ikke er tilstrækkelig høj.
- At der ikke var noget usædvanligt i, at man som ansat i selskabet brugte selskabets salgssystem til at tegne personlige forsikringer.
- At tyveriet ikke blev anmeldt med det samme, dels fordi de ikke havde alle bilag i orden, dels for klageren synes det var pinligt at blive bestjålet på den måde.
- At de stjålne genstande er ting, man sædvanligvis medbringer på rejser, hvorfor der ikke er noget usædvanligt i, at det også var den slags, der blev stjålet i Malaysia.
- At der formentlig var flere busser fra færgeterminalen, man at det ikke er usædvanligt for klageren at "blaffe", når han rejser.
- At han ikke havde nogen grund til at mistænkeliggøre den mand, der tog dem med.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

5. 69.926

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann